

san, a sno-ve o-dno-si dan sr-ca su bli-zu al'

mo-re nas dije-li. Ja nemam ni-šta o-sim sa-mo-će

o-sim u-spo-me-na pu-stih al' zbog njih ži-vim ma-kar u

du-ši se gu-šim ša-la la la-... la la la

(A) *Andele bijeli moj
htio bi biti tvoj
za ovu noć
za život cijeli*

*al' to je samo san
a snove odnosi dan
srca su blizu
al' more nas dijeli*

Ti mi zna-čiš sve ti si moj ži-vot san i bol i pone-kad kad mi-je

te-ško sjetim se no-ći ži-vo-ta mog ša-la la la-... la la la

BLJESAK ZLATNOG ZUBA

(gastarbajterska kronika)

Osobe

STIPE – gastarbajter, 45 godina
TRUSA – njegova žena, 43 godine
ZLATA – njihova kći, 16 godina
ANTE – gastarbajter, 46 godina
JOKA – njegova žena, godina kao i njen suprug
MIJO – gastarbajter, 28 godina
MARA – njegova žena, 25 godina
IKO – njihov sin, 10 godina
NINE – Mijin otac, 61 godina
MARIN – gastarbajter, neoženjen
KARLO – gostioničar, povratnik iz Australije
SVETO – njegov sin, 22 godine
UČITELJ – 30 godina
DOKTOR – 33 godine
UDVARAČ (ZLATNOZUBI). 24 godine, ili koja godina više
BABA I – 65 godina
BABA II – 65 godina i dva mjeseca
GAZDARICA HILDA – žena u najboljim godinama
CIGANIN – godine nepoznate
CIGANKA – njegova maloljetna kći, ili sestra, ili majka
POŠTAR – godine nisu važne
DJEČAK – Svetin i Zlatin sin, 10 godina

PROLOG

*(Selo Ričice. Gusle tiho sviraju:
Da me neko za Ričice pita
Ja bih reko to je centar svita
To je selo Imotske krajine
Opasano sa četiri planine
Pojavljuju se Nine i Iko. Nine Iki otkriva neke tajne.)*

NINE: Kora i drvo, to ti je ko čovik i zemlja, Ikane moj! I jedno i drugo osića kad ih silom razdvojiš! I ko šta se čovik pati, tako i diple sviraju! Ne more jedno brez drugoga. Drvo brez kore je suvo drvo, suva i pusta je zemlja brez čovika. Čovik odvojen od svoje zemlje priča o njoj, o ljudima koji tamo žive, o običajima... Tako i jasen! Kad ga odvojimo od njegove kore, dipleći priča o sebi... A priča je obično tužna!

(Nakon djedove priče, Iko počne tucati drškom noža po komadu drveta.)

IKO: *(pjeva)* Poskoč kora od drveta
Ko no mišćić od jareta
Pospri babo šaku luga
Da nestane ova tuga
So, so... *(eksplozija)*
Pomoga nam vični Bog...

(Nakon eksplozije Nine više nije slušao unukovu pjesmu.)

IKO: Šta je to puklo dide?

NINE: Mina, Ikane moj... Mina...!

IKO: Zašto pucaju mine u selu...? Rat je davno prošao...

NINE: Miniraju brdo, da bi napravili branu za jezero... Oće nas odvojiti od zemlje...

(Nine odlazi odlučnim korakom. Iko potrči za djedom.)

ČIN PRVI

PRIZOR I.

(Seoska kuhinja. Na zidu izvezen natpis: "Kuharice manje zbori, da ti ručak ne zagori". Na drvenom krevetu leži Zlata, tako da joj se glava umotana maramom od grubog platna jedva primjećuje. Trusa, njena majka, stoji pokraj peći i bdije nad mlječkom koje se isparava iz karirane posude.

Rodene iz mraka, pokraj kuće se pojavljuju dvije starice. Najstarije žive djevice u selu. Maleno zgužvano tijelo, jačerna, bate, traversa ispod koje blago namiguju "neprobojne" pumpar-gaće. Znatiželjne oči se polako približavaju prozoru. Podne zvoni. Nošena vjetrom prostorom leluja ženska pjesma.

ŽENSKI GLASOVI

Oj, Ričice selo na vidiku
U vama sam zamirila diku

NE RECI LAŽNA SVJEDOČANSTVA

BABA I: Aj, aj, leži! Još leži! Već treći dan ne izlazi med svit, a i Trusa je stalno už nju! Ko zna što je?

BABA II: Jes čula bona da je Trusa i doktura zvala?

BABA I: Doktura?

BABA II: E, dašta ti misliš...

BABA I: Cccc! Šta sve neće izaći na ovi svit? Kad smo mi za te naše boleštine zvali dokture? I to još muškića? Taki samo oće da skalaju žensko čeljade, i to in je sva medicina...

BABA II: Dobro ti kontaš seke moja, dobro! Muškić je muškić! A ima i ovdi naši žena što se razumiju u te likarije! Ako se strunila, eno joj Dragica, ako je štogod iščašila eno Kose, ako se podbila, eno Džuke. Ima žene...

BABA I: Ma njojzi je nešta drugo bona! Ja ti kažem *(oprezno)* Sve ja nako mislin, da joj na vidilo nije izašla kaka falinka, e, pa se sad stide izać prid narod!

BABA II: Falinka?! Kuku njojzi jednoj...

BABA I: Ma džaba joj kukat i zavijati, ako je Bog tako odredijo! Svaki feler je od Boga, i ćopavi, i kljakati su Božja dica...

(U kući.)

TRUSA: Eto, i podne odzvonilo, a njega još nema! Reka doć prije jedanest! Nikad te likare dočekat! Lin neki svit! Ko da su in stine u nogama! Ideš li ti njima, čekaš, dolaze li oni tebi, jopet čekaš, čekaš, čekaš... A i ovaj naš doktor! Više vrimena provodi okolo švercajuć s markama, neg šta liči ljude! Sićan se kad je ono bijo pokojni Antiša odjednoć oboliji, isto su ga tako zvali! Je, dočekat ćeš ga?! Umro Antiša čekajući! Pokopali ga, rekla se misa, narod ga već i zaboravijo, kad eto ti doktura! Pita za bolesnika! Ljudi mu govore šta je i kako je, a on zinijo, i čudi se. Još raspištoljijo viku na jadni narod, ko šta ga nisu prije zvali? Tribali su ga zvati

dok je bijo zdrav, da bi mu doša dok je bolestan! Da se ona bolest čeka koliko na nji čovik bi živijo iljadu godin! *(Zlati)* Kako ti je sad? Je l ti zeru lašnje?

ZLATA: *(nervozno)* Nit mi je gore, nit lašnje! *(Proračunato blago.)* Maja, mene ništa i ne boli! Nisan ni tribala leć, nit si ti tribala doktura zvati! Evo, vidi! Mogu se i dirat, i ništa me ne vrida! Nu vidi!

TRUSA: Ne će li Bog dat da prode!

ZLATA: Tute san se izvalila ko neka lina pogrda koja oće da je drugi dvori i pita. Neman ni vatre! *(Stavlja dlan na čelo.)* Neko ko bi me vaku vidijo, reka bi da je to moja izinjancija, samo da ništa ne radin!

TRUSA: Ajde, ajde, nu je! Leži s mirom, kad ti je Bog da! Kolike ljude ništa ne boli, a Bože mi prosti, danas ko zdrav, a sutra mu na šamatorju zvone zvona! Bolje spričit neg ličit!

ZLATA: Već mi dodijalo vako!

TRUSA: Pusti ti to! Drob je drob!

BABE: *(unisono)* Drob!?!

TRUSA: Nije ti se s tin igrati! Tako to obično ide! Sad štreca, sad nije, đavlja ti se bolest pritaji, vreba, libi se! Ti taman misliš, prošlo, a ne prode malo i odnese te lipi đava! Samo ti miruj! *(Daje joj mlijeko.)* Evo ti čikara mlika. Popij der malo! Dobra je vruća varenika! *(Zlata pije.)*

BABA II: *(mudro)* Sve mi se čini seke moja dok i vako slušan, da to kod Zlate nije nikakva falinka, neg da je to Zlata... *(radi rukama polukrug ispred sebe)* E!

BABA I: Zbabna??

BABA II: E dašta! Vid der kako se samo napuvala, ko jareća mišina, ne daj Bog!

BABA I: Svete mi Gospe, pa ne vidi se baš!

BABA II: Ne vidi se kad je na se natavuljala materini ruta, ko đojke, nije to šta je...

BABA I: Cccc! Ajme, ajme ako je tako kako veliš... *(Promatranje se nastavlja.)*

TRUSA: Jutros san u Karlovoj gostijoni ponovo susrila onog iz Prološca šta ti je dolazijo na silo!

ZLATA: Onog sa zlatnin zubin i bilin rukavicama?

TRUSA: E, toga! Pita me da l more večeras doć!

ZLATA: P

TRUSA: Šta i?

ZLATA: Šta si mu rekla?

TRUSA: Šta bi mu rekla? Rekla san da ležiš, nek navrati drugi put! *(Zlata odahnu.)* Opasan momak! Sve odreda časti! Raspriča se kako ima pet zlatni zubi, kako će stavit još četiri kutnja od srebra, kako ima dvi čatrnje, dva konja, kuću od cigle... Nema šta nema! Ima više neg po Ričica! Šta ga ti stalno tiraš od sebe, pa to ti je dobra prilika!

ZLATA: Nije mi drag!

TRUSA: Ko ti to gleda? Važno je šta ti nudi!

ZLATA: A on mi nudi zlatne zube!

TRUSA: Bolje zlatne neg krezave!

ZLATA: Ko da je sve u zubin!

TRUSA: Nije u zubin, ali je u parama! A ovaj toga ima pune karijole! Jedinac je! Sve bi pripalo tebi i njemu!

ZLATA: Ja se neću udavat zbog para!

TRUSA: Unda ti se bolje i ne udavat!

ZLATA: Jesi li se ti za ćaću zbog para udala?

TRUSA: Nisan! I zato je tvoj ćaća u Njemačkoj, a ja ovdi, i zato smo mi svoje najlipše godine proveli na dvi strane, od jednog do drugog Božića! Da nam je bilo para ne bi nam se tribalo rastavljat, mogli smo živit skupa, ko šta je i dato čoviku i ženi! Nismo u ovi deset godina koliko smo vinčani, u vri glave godinu dana bili skupa. Kad čovik ima para, to ti je unda sasvim druga

pisma. Ja bi samo tila da tebi ne bude košto je meni bilo! Svaka bi prava mater o tome tribala vodit brigu!

BABA I: Trusa bi tila nekoga sa puno para, pa sve onog nesritnika zlatnozubog spominje...

BABA II: Nije niko lud ranit tude kopile!

BABA I: A šta ako mu podvale seke! Beštije su to, beštije!!!

(U kuću ulazi doktor!)

TRUSA: Ah, evo nan i našeg doktura! Faljen Isus i Marija dokture moj!

DOKTOR: Također!

TRUSA: Ladno, a?

DOKTOR: Bome, nije ti ga za vanka! Gadno piri! Da nije rič o Zlati, ne znan kako bi...

TRUSA: Fala lipa moj dokture! Bog ti platijo!

BABA II: Ne plaća Bog, već Stipine marke!

(Doktor je sav u nekoj ludačkoj žurbi. Nervozne oči, usta, ruke. Nervozan čovjek. Iz liječničke torbe vadi svežanj novčanica. Strana valuta. Pogledom ih prebroji, te ih stavlja u platnene vrećice prišivene na postavu kaputa.)

DOKTOR: Ma zadrža san se doli u selu! Ponovo su s učiteljem došli neki inženjeri, zbog proračuna u vezi brane i jezera...

TRUSA: Jopet nam i davno donijo...!

DOKTOR: Došli zbog Nine! Nikako im ne da da mu popišu imanje! Tri put i je već do sad puškom naprašijo...

TRUSA: Tvrd je Nine ko oras! Kad si on nešta utuvi u glavu, ne moreš ti njega više prikrstit...

DOKTOR: Sta me doli učitelj nagovarat da mu misto likova dan nešto za spavanje dok oni ne obave posa i ne izmire kvadraturu...

TRUSA: I on je skroz-naskroz skrenijo otkad se bacijo u politiku! Daci mu završe četiri razreda škole, a ni potpisat se ne znadu! Sad još oće i da ljude truje!? Ccccc!

DOKTOR: Bogami, ako naprave to jezero, ja ću plivajući morat obilaziti pacijente.

TRUSA: Ne boj se ti ništa dokture moj! Ako nastave kako su počeli, svi ćemo mi prije umrit nego šta ćemo vidit to jezero! Mire oni tako već ohoho...

ŽENSKI GLASOVI

Ričička mi omilila strana
Ne bi strana, da nije dragana

DOKTOR: *(uzimajući pribor)* Pjevaju cure, a?

TRUSA: Cure ko cure. Božić je blizu! Vraćaju se momci! Pivaju i čekaju. Ori li se ori! Pisma za pismom!

DOKTOR: *(Zlati)* A šta je s tobom curo? Pivaš li ti gange?

TRUSA: Ih, dašta neg piva...

ZLATA: *(prkosno)* Nisan vala Bogu nima...

DOKTOR: Pa šta se ti unda ne veseliš! Čekaš li ti nekog? No, što je? Sad ti nema ćaće kod kuće. Slobodna si ko tica. Moreš radit šta god te volja!

TRUSA: O moj dokture, ne diže ti se ta iz kreveta već tri dana. Stisnulo je tute. *(Pokazuje.)* Pitaj Boga šta je. Žličica? I ko da se malko napuvala, ne daj Bog!

DOKTOR: Napuvala, hm?

TRUSA: E, more bit se strunila!

DOKTOR: Strunila? Ti Boga kakvih sve bolesti čovik ovdi neće čut! Podbila, ojalovila, iščasila, strunila... Džaba meni škole i nauke! Ti bolesti nema u knjigama! *(Zlati)* Ajd, reci ti meni curo šta to tebe boli? Da mi vidimo jesi li se ti to strunila il je tebi nešto drugo...

ZLATA: *(pomalo uplašeno)* Dokture, ja san joj rekla da te nije tribala zvati... Meni nije... Ništa...

BABA I: Bit će za devet miseci, bit!

DOKTOR: Vid je šta se pripala! Budi vesela šta san doša, prije nego su te se babe dosukale. Moje injekcije i tablete su ko cukar prema njihovim gujavicama i balegi. Prije neki dan san bijo u Prdokićima i naša san tamo jednu ženu svu obloženu vrućin kamenom! Sva se dimila! Isto tako neka babska dijagnoza! Posidale one okolo, mole, kukaju, cvile, a jadona žena crkaje od vrućine. A šta je bilo? Žena nešto malo željudac pokvarila, a one joj davle istraju iz trbuha. Kažu, kad se pristane derat i zapomagat dava je oša! Ko se more prestat derat kad te živa peku!

TRUSA: *(kao žalosno)* Cccc, jadnica!

DOKTOR: Sad je u bolnici! Po cilom tilu ima opekotine! E žene, žene, nikad vas dozvat pameti! *(Zlati)* Ajd, curo, odgrni der tu vriću sa sebe. Dobro da moreš pod tim disati...

(Doktor pregledava Zlatu.)

BABA I: Vidi ti te pogrde i žene!

BABA II: Cccc! Eno joj se i pupak vidi! Bože brezobrazluka!

RADOSNA VIJEST

TRUSA: Pa, dokture moj, kako je mojoj Zlati? Oće li to nabolje izaći?

DOKTOR: I nabolje i na veselije!

TRUSA: Ajde neka! *(Križa se.)* Oćeš li joj kaku ricetu pripisat? Triba li joj kaku likariju donit iz Imockog?

DOKTOR: Ma, kakvi likovi? Šta će to vako zdravoj curi? Triba samo da pazi da digod ne pane po ovon kamenu, i nek ne radi nikakve teške poslove! Neka se ne zamara! Mirovanje je za nju lik.

TRUSA: A dokle tako? Sad se po zimi nekako i more brez njene ruke, al kad pripne lito, zvizdan zapeče, a nas dvi same, brez muškića... E moj dokture, triba kosit, vrc, triba kravu pripet, pomust... Neću ja to sve moć sama! Stipe je u Njemačkoj... Znaš ti to i sam, šta ću ti govorit!

DOKTOR: Znam, znam! Do kosidbe i vršanja bit će Zlata zdrava i vesela i ko prava ričičanka! A imat ćete i još jednu glavu na pripomoći, doduše ne baš snažnu, ali porast će!

(Doktor se sprema na odlazak.)

BABA II: Prošupljijjo se sić, seke moja! Procurijjo!

TRUSA: *(zbunjeno)* Ma, šta ti to meni napriča prijatelju! Kakva glava? Ko će nama nesritnicama pomoć?

DOKTOR: Babama obično pomažu unuci!

TRUSA: *(ozbiljno)* Ne šalaj se s menom dokture! Oklen meni unuci?

DOKTOR: Oklen, oklen? Ne rastu unuci na trišnji, bogati! Za jedno četiri pet miseci, tvoja ćer Zlata će ti darovati jedno! Sad, je i unuka ili unuku... Vidit ćemo! Truse spremaj babine!

TRUSA: Oš reć da je moja Zlata kuljava?

DOKTOR: Da! Zlata je trudna!

TRUSA: *(u čuđenju)* Moja Zlata noseća?

DOKTOR: I kuljava, i noseća, i zbabna... Ja ne vidin ni jedne druge Zlate u blizini! Šta je? Šta si zinila?

TRUSA: Ajde, bolan dokture, ne baljezgaj! Dava ti odnjo škole kad ničemu ne nauče ljude! Moja ćer je divica! Divica! Bože mi prosti šta sve čovik neće čut od ti doktura!? Moja Zlata zbabna? *(Križa se.)*

DOKTOR: Ako je divica, nek je divica... Samo ja još nisan upozna trudnu divicu!

BABA I: E, nije ona ko divica Marija! Nije ona bezgrišno začela!

BABA II: He, he, he... Bit će Zlati kulen do pod vrata!

(Trusa napokon shvaća ozbiljnost nastale situacije.)

TRUSA: Ajme, ajme... Ubit će nas Stipe! Zlo i naopako! Kuku meni crnoj! Ajme Zlate šta uradi majci svojoj... Ajme!

BABA II: Kasno kukaš Truse! Kasno!

BABA I: Ne pušća se divica da sama čuva krave, ne!

DOKTOR: De ženo smiri se! Pa Zlata je cura za udaju! Koji misec prije il kašnje! Zlata sigur zna momka, a curo?

(Zlata sramežljivo spusti glavu.)

BABA I: Zna, ako je računica ne privari!

TRUSA: *(dosadno)* Ajme, ajme.. Zbabna prije vinčanja! Znaš ti Stipu! Sveta Marijo majko Božja... *(itd.)*

DOKTOR: Ne smi van Stipe ništa! Zlata je trudna žena i nju ne smi niko taknit!

BABA II: Dosta su nju dirali!

DOKTOR: U protivnom bit će svašta! Samo vi mene zovnite ako štogod napravi, pa ću ja s njim sredit stvar! L... *(Povjerljivo Trusi.)* Poruči mu kad dođe, da će mi tribat nešto maraka, a znam još neke ljude koji bi dobro platili... *(Trusa potvrdno klima glavom.)* E, pa i to smo obavili! Ostaj te mi zdrave i žive...

BABA I: I noseće!

DOKTOR: A, na tvom mistu, curo, ne bi se puno mislijo, već nađi mladoženju prije nego ti ćaća dođe!

(Doktor odlazi. Tišina.)

BABA II: Na lipo će Stipe doć! Na lipo!

ŽIVOT ŽIVIT - ŽIVOTU SE DIVIT

(Trusa strogim ženskim pogledom gleda svoju "okuljavljenu" kćer. Prilazi krevetu...)

ZLATA: *(plaho, poput djevice)* Triba se malo i provešelit! Život živit - životu se divit!

TRUSA: Šta život živit - životu se divit!? Divi se ti životu kad te se ćaća kandžijom dosuče! Lipo mi je to divljenje kad ti guzica trne... E moja ćerce, ti se more bit još nečemu diviš, al ja više ne... I ja san tako mislila dok san bila manita i mlada, al unda su došli jedni bubotići, pa drugi, a Stipe ima tešku ruku... Di on udari - biljug ti ostaje. Pa san ti ja počela stvari drugačije kontakt... Život živit - u grobu se smirit...!

BABA I: Pametno Truse konta... Pametno!

BABA II: Stipina je to škola... Stipina!

*(Odjednom iz daljine čuje se glas: "Doktore, doktore..."
Ulazi učitelj.)*

UČITELJ: *(zadibano)* Truse di je doktor?

TRUSA: Vidiš da ga nema... Ne skrivan ja dokture po džepin!

UČITELJ: A maloprin mi reka da ide k vama, a vidi sad... Opet su ga zasvrbili palac i kažiprst. Izgleda meni da njemu đava neće dat mira dok ja o svemu ne obavistim drugove rukovodijoce...

TRUSA: Sigurno će mu oni stavit soli na rep...

UČITELJ: I kako ja sad ko prisidnik Mjesne zajednice napravin u selu društvenu podilu rada, i kako da sprovodin od svakog prema radu svakome prema sposobnostima, kad oni svoje sposobnosti na šverc troše... Popovi, čak... Minjaju lemozinu za dolare i marke i kupuju po Italiji raspeća, križeve...

TRUSA: Tribalo in za Isusov križni put...

UČITELJ: A je li... Pa mogli su i na domaći križni put... Bar mi priznajemo svaku viroispovid... *(svečano)* Mogli su ići putevima Devete Dalmatinske udarne, ako in se baš šetalo... Truse, zbog taki zajebancija nikad se ovo selo neće uključiti u svicku podilu rada... Nikad! *(To je zaista velika tragedija.)*

TRUSA: *(vraća ga u realnost)* Ajde, šta si se tute politički raspištoljijo... Šta će ti doktor? Da vas to nije Nine jopet sa zemlje ispražijo?

UČITELJ: Ma jok... Pušći Ninu... Luda Ana se obisila!

TRUSA: *(začudeno)* Luda Ana se obisila?! A... Kako?

UČITELJ: Je ti pitanje?! Lako! Konop oko vrata i cunjinjaj se... Ko u Nürnbergu posli rata...

TRUSA: A di?

UČITELJ: Na murvi pokojnoga Šime...

(Trusa potrči prema izlaznim vratima željna da vidi kako izgleda obješena žena.)

UČITELJ: Džaba trčiš! *(Trusa se zaustavi.)* Ne visi više. Pukla grana...

Bijo ja doli s inženjerima, ljudi biližili, nismo ni gledali u drvo... gori... i kako smo išli, jedan inženjer zape za nju, puče grana, a ona ti ko kruška pade po njemu... *(zabrinuto)* Jadan čovik se pripa... Zanesvista... Još ga svisti prizivaju...

BABA II: Cccc! Bidan...!

UČITELJ: A... Kako Zlata?

BABA I: A, zbabno!

TRUSA: *(iznenadena pitanjem)* Vidi ti njega?! Oš svugdi gurat svoj nos?

UČITELJ: Pa... samo pitan...

TRUSA: Šta se ti brigaš ženskin brigan?! *(Tjerajući učitelja iz kuće.)*

Ajde... Bolje traži doktura dok je još u selu... Ajde... Biljuži. miri, meći križe, primiravaj, razmiravaj, a ženski te se posli ne tiču...

Ajde... *(Izgura ga iz kuće.)* Bog ti bijo u pomoći! Vidi ti magarca...

Svugdi bi se on miša... *(pogleda Zlatu koja se blago smješka.)* A šta

si se ti tute iskeljila? *(Zlata se više ne smješka.)* Bolje bi ti bilo da se

moliš Bogu da te čuva od ćacine ruke, kad čuje šta si učinila...

(Oblači kaput.) Nemoj mislit da mu neću javit... Ne... Smista iđen

u Imocki na telefon i sve ću mu reć... Nemoj mislit da ću ja uvik

za te bubotiće primat!

(Trusa odlazi.)

(Za njom žure BABA I i II.)

(Zlata ustane iz kreveta. Polako spusti pogleda na "drob".

Pogradi ga rukama. Osmijeh! Dodiruje rukama smisao svog života.)

ŽENSKI GLASOVI

U Njemačkoj pola roda moga
Brat rodeni lolo sudeni

(Kraj prizora.)

PRIZOR II.

(München. U sobi Mijo, Stipe i Marin. Stipe telefonira dok Mijo nervozno šeta po sobi tuckajući drškom noža po malom komadu drveta. Marin, odjeven poput provincijskog playboya, sjedi na krevetu i lista nekakav njemački časopis. Zidarskom olovkom on podcrtava interesantna mjesta u štivu. Odmah je jasno da u sobi žive samo muškarci. Iz ku-paonice se čuje ženski glas. Gazdarica Hilda pjeva neku popularnu njemačku pjesmu.)

STIPE: *(više "na" telefon)* Alo! Ja, gut abnt! Ih vil šprehen mit šef! A zo, du bis šef! Ja! Ja! Brauhenzi naj angeltštelt? Ih bin Ričička maurica...! Gipsen, apšalen, platesecen, špaktlen, und-an... Ih lazen plan... undan vajda und vajda und ales... Ih šuldigung bite – hastu unterkoft? Kajne? Uh, šade... Šade kažen... E! Ja, ja... Ih kom morgen fri, undan mi moremo mahmo arbajtfertrag... Arbajtfertrag...! Bifil ua morgen fri? For aht bis cen... Ja gut her šef... Iš komen, iš komen... *(spusti slušalicu)* Naša san novu bauštelu... Moga bi čovik crć dok mu je nađu oni sa arbajtsanta... *(Telefon zvoni, Stipe diže slušalicu.)* Ja, her šef... *(glasno)* Alo, ko je tamoker...? Alo! A ti si Truse...! Da ja san... Stipe... *(Pogleda kroz prozor.)* Koji te dava tira po vakon vrimenu u Imocki...? – Čujen ja tebe... Čujen... Nisan gluv... Ša kežeš...? Skočit ćeš s kuka? – E pa bilo bi već i vrime, skoči, ubij se. Fala na maštuluku... Da doden doli... Jesi ti poludila... Pod bika ako si uzavrla... Pa reka